

NR. 15 / 11 - 03 - 2008

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. ....

DECIZIA NR

Ședința publică din data de .....

Președinte .....

Judecători .....

Grefier .....

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de pârâta **SC GAMA SERV SRL**, cu sediul în Târgoviște, Calcaș, nr. 105, județ Dâmbovița, cod poștal 30007, împotriva sentinței nr. din 04 decembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă **SC GAMA SERV SRL**, cu sediul în ....., str. ...., nr. .., județ Dâmbovița, cod poștal .....

Cererea de recurs fiind scutită de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimata reclamantă **SC GAMA SERV SRL**, Târgoviște, reprezentată de avocat **Stănică Ion**, din Baroul ....., potrivit împuternicirii avocațiale din 23.02.2009, lipsă fiind recurenta pârâta **SC GAMA SERV SRL**, Târgoviște.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței faptul că recursul se află la primul termen de judecată, este motivat, scutit de plata taxei de timbru, recurenta pârâta **SC GAMA SERV SRL** solicitând judecarea cauzei în lipsă în conformitate cu prevederile art. 242 Cod procedură civilă.

Avocat **Stănică Ion** pentru intimata reclamantă **SC GAMA SERV SRL** a depune la dosar împuternicirea avocațială din 23.02.2009

Totodată, având cuvântul declară că alte cereri de nu mai are de formulat.

Curtea, ia act de declarația intimatei reclamante **SC GAMA SERV SRL** prin apărător că nu mai are alte cereri de formulat constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat **Stănică Ion** având cuvântul pentru intimata reclamantă **SC GAMA SERV SRL**, solicită respingerea recursului formulat de pârâta **SC GAMA SERV SRL** ca nefondat, menținerea sentinței pronunțată de prima instanță ca legală și temeinică.

Menționează faptul că motivele de recurs trebuiesc structurate în conformitate cu disp.art. 303 , alin.1 C.pr.civ. și deși recurenta și-a intitulat cererea depusă recurs, în drept invocând disp.art. 304 pct. 8 și 9 C.pr.civ, aceasta reiterează motivele din întâmpinare, cu simpla precizare că este cerere de recurs.

Precizează că judecarea recursului se face după regulile privind judecarea apelului, potrivit art. 316 C.pr.civ, cu precizarea că recursul nu are caracter devolutiv,

neavând loc o nouă judecare în fond, ci numai un control al hotărârii atacate, în limita motivelor expres prevăzute de art. 304 C.proc.civil.

Arată faptul că, criticile formulate de recurentă, cu referire la disp.art. 304 pct. 8 și 9 C.pr.civ, nu pot fi primite de instanța de control judiciar fiind în egală măsură hazardate și lipsite de suport probator.

Susținerea recurenteii că nu i-a fost comunicat raportul de expertiză nu este fondată, întrucât se face dovada comunicării atât a expertizei inițiale cât și a raportului de expertiză complet.

În ceea ce privesc criticile formulate ce vizează disp.art. 304 pct. 8 C.pr.civ., precizează că nu pot fi primite, motivul de casare la care se referă recurenta și care ar fi bazat pe denaturarea actului juridic dedus judecării consideră că trebuie să precizeze care este actul pretins denaturat și în ce constă denaturarea lui, astfel că o simplă afirmație făcută în acest sens nu este suficientă pentru a se decide casarea.

În ce privește motivul de recurs invocat referitor la disp.art. 309 pct.9, care se referă la pronunțarea unei hotărâri lipsite de temei legal ori date cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii, solicită respingerea acestuia ca neîntemeiat. De altfel susține că din examinarea conținutului hotărârii recurate, nu rezultă împrejurarea că instanța fondului nu ar fi aplicat în mod corect legea, fiind lipsită de un fundament juridic.

Pe cale de consecință, solicită respingerea recursului ca nefondat, menținerea sentinței pronunțată de prima instanță ca legală și temeinică.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

În sensul susținerilor depune la dosar concluzii scrise detaliate.

CURTEA :

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin acțiunea de contencios fiscal, înregistrată la Tribunalul Secția comercială și de contencios administrativ sub nr. 15/2008 și 30/2008 ca și a raportului de inspecție fiscală nr. 1825/2008 întocmite de organele de control ale pârâtei solicitând anularea acestora și suspendarea executării actelor administrative până la soluționarea plângerii.

În motivarea cererii, reclamanta a precizat că prin raportul de inspecție fiscală 1825/2008 și decizia de impunere nr. 30/2008 i-au fost reținute ca obligație suplimentară de plată suma totală de 437.571 lei, compusă din: 199.649 lei reprezentând TVA suplimentar, 193.134 lei reprezentând accesorii calculate pentru nevirarea în termen a TVA-ului și 44.788 lei reprezentând diminuarea pierderii fiscale.

A arătat reclamanta că este greșită la eliminarea de la deducere a sumei de 7621 lei TVA aferentă unor documente în care sunt consemnate cheltuieli considerate nedeductibile de organul fiscal, întrucât cheltuielile au fost efectuate pentru

achiziționarea de materiale de construcții, instalații, gaze naturale, etc., necesare amenajării și întreținerii unui punct de lucru , aflat în curs de amenajare.

Referitor la diminuarea pierderii fiscale cu suma de 44.788 lei, pe motiv că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal, susținând că măsura este abuzivă, deoarece cheltuielile sunt legate de funcționarea punctului de lucru, respectiv cheltuieli cu încălzirea, întreținerea și reparațiile și ele nu se regăsesc în nici unul din punctele prevăzute de Legea 571/2003 care, la art.21 alin.4 prezintă, exhaustiv, cheltuielile nedeductibile fiscal.

Cu privire la TVA suplimentar , în valoare de 192.028 lei , stabilită de organul fiscal ca nedeclarată la plată de către societate , precizează că aceasta s-a datorat interpretării eronate de către inspectorii fiscali a rezultatelor controlului precedent, finalizat prin raportul de inspecție fiscală întocmit la 20 mai 2005.

S-a învederat că accesoriile calculate în sumă de 17.675 lei, motivate pe considerentul că societatea a emis facturi de prestări servicii cu întârziere, greșit au fost stabilite, întrucât petiționara a respectat prevederile art.155 alin.1 din Legea 573/2003, text în vigoare după data de 1.01.2007, potrivit căruia în cazul serviciilor cu caracter de continuitate , factura se emite către beneficiar în ultima zi a perioadei specificate în contract pentru plata serviciilor prestate , fără a depăși un an.

În privința accesoriilor calculate – de 170.749 lei și 4710 lei , precizează că atâta timp cât baza impozabilă care le-a generat nu este legal stabilită, așa cum a arătat în cererea introductivă, nici aceste accesorii nu sunt legal stabilite, considerente pentru care solicită admiterea acțiunii și anularea actelor administrative prin care i s-au impus obligații suplimentare de plată.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art.218 alin.2 Cod procedură fiscală și ale Legii 554/2004.

Prin întâmpinarea formulată în temeiul art. 115 c.p.civ., pârâta D.C. Danubevița a solicitat respingerea acțiunii , arătând că în ce privește eliminarea de la deducere a sumei de 7621 lei , aceasta a fost motivată pe faptul că este aferentă unor cheltuieli nedeductibile, reclamanta nerespectând prevederile art.145 din Legea 571/2003 ; referitor la diminuarea pierderii fiscale cu suma de 44.788 lei , organul de inspecție fiscală a constatat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile , deoarece nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, conform prevederilor art.21 alin.1 din Legea 571/2003, pentru că în anii 2005 și 2006 societatea nu deținea în patrimoniu clădiri și nu înregistra imobilizări corporale în curs de execuție, aceeași situație regăsindu-se și în anul 2007 , iar la data controlului , mijlocul fix nu era pus în funcțiune , societatea nedeclarând punctul de lucru , unde era amplasată investiția.

În privința TVA suplimentar în sumă de 192.028 lei , stabilită ca nedeclarată de plată de către societate , precizează că s-a procedat la verificarea prin punctaj a concordanței dintre debitele din declarațiile fiscale, cu cele din evidența contabilă, de unde a rezultat această obligație suplimentară de plată, care nu a fost inclusă în obligațiile perioadei anterior verificate , așa cum s-a menționat în raportul de inspecție fiscală încheiat la 20 mai 2005.; în ce privește accesoriile la TVA –ul suplimentar de plată, acestea au fost calculate conform prevederilor art.119 din OG 92/2003 , la fel

fiind calculate penalizări pentru facturarea cu întârzierea a serviciilor prestate în perioada 1.04.2005 – 31.10.2007.

După administrarea probelor cu înscrisuri și expertiză contabilă prin sentința nr. 1228/4.12.2008 Tribunalul ... a admis în parte acțiunea reclamantei și a anulat în parte decizia nr. 15/11.03.2008, raportul de inspecție fiscală nr. 1825/23.01.2008 și decizia de impunere nr. 30/25.01.2008 emise de pârâtă, pentru sumele de 199.649 lei TVA suplimentar de plată, 175.459 lei accesorii TVA și 40.088 lei – diminuarea pierderii fiscale.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a constatat că sumele contestate de petitioneră au mai multe componente:

a) din valoarea de 44.788 lei, considerată de organul fiscal nedeductibilă, sumă ce reprezintă impozit pe profit pentru cheltuieli privind consumul de gaze, reparații și remedieri, cheltuieli de protocol, așa cum sunt detaliate în raportul de expertiză, filele 97-98 dosar, aceasta figurează corect înregistrată în contabilitatea societății și dau drept de deducere, potrivit art.55 alin.5 Cod fiscal, doar pentru suma de 40.088 lei, diminuarea pierderii fiscale urmând a se face doar cu suma de 4.700 lei, care reprezintă cheltuieli de protocol și care nu sunt deductibile fiscal pentru că societatea a depășit cota admisă, prevăzută de art.21 alin.3 lit. a din Codul fiscal;

b) în ce privește valoarea de 199.649 lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar de plată, acesta se compune din suma de 7.621 lei, neadmisă la deducere și 192.028 lei TVA suplimentar; așa cum reiese din raportul de expertiză, filele 99-101 dosar și 116-117 dosar, suma de 7621 lei reprezintă TVA –ul facturilor referitoare la cheltuielile de la punctul a), cheltuieli deductibile, ca atare deductibil și TVA –ul, nefiind dec datorate bugetului; a doua sumă de 192.028 lei, reprezentând TVA aferent lunii mai 2005, așa cum reiese din raportul de expertiză, a fost înregistrat în contabilitatea societății în aceeași lună, devenind scadent la 25.06.2005 și regularizându-se în august 2005, mai 2006 și mai 2007, așa cum se precizează și în raportul de inspecție fiscală din 22.01.2008, fila 60 dosar; în consecință, la pentru această sumă reclamanta nu mai poate fi obligată, încă o dată, la plată;

c) în ce privește suma de 193.134 lei, reprezentând majorări și penalități, aferente TVA –ului neachitat în termen, așa cum reiese din raportul de expertiză, filele 101-102 și 117 dosar, doar suma de 17.675 lei, reprezentând majorări și penalități pentru TVA –ul facturilor întocmite cu întârziere, este datorată bugetului; diferența de 175.459 lei ce reprezintă majorări și penalități pentru cheltuielile deductibile, la care nu se puteau calcula asemenea accesorii de plată, nu poate fi reținută ca datorată bugetului.

În consecință, având în vedere concluziile raportului de expertiză și completarea acestuia, față de care pârâta nu a avut obiecțiuni, ca și dispozițiile legale incidente în cauză, tribunalul a admis, în parte, cererea reclamantei și a anulat, în parte, actele administrativ fiscale contestate, cum s-a arătat anterior.

Impotriva acestei sentințe a declarat recurs ... care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie, arătând că la pronunțarea soluției prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 21 al. 1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal, potrivit cărora la determinarea profitului impozabil, sunt considerate cheltuieli

deductibile numai cele efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Recurenta a susținut că în mod corect organele de control nu au admis la deducere suma de 44.788 lei, deoarece cheltuielile respective nu s-au făcut pentru realizarea de venituri impozabile, până la data controlului, societatea nedeclarând punctul de lucru unde este amplasată investiția.

Recurenta a învederat că în mod greșit prima instanță a considerat și celelalte sume stabilite de plată, de către organele de inspecție fiscală, ca fiind deductibile, bazându-se numai pe expertiza contabilă întocmită în cauză, care nici nu a fost comunicată recurenteii.

S-a mai susținut că intimata a încălcat prevederile art. 155 alin. 2 din Legea 571/2003, facturând cu întârziere serviciile prestate, astfel încât în mod corect s-au calculat bodânzi și penalități, solicitându-se admiterea recursului, modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii, invocându-se ca temei legal prev. art. 304 pct. 8 și 9 c.p.civ.

Intimata reclamantă, prin concluziile scrise depuse la dosar și prin reprezentantul său în instanță, a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Analizând sentința criticată, prin prisma motivelor de recurs, ținând cont de actele și lucrările dosarului, precum și de dispozițiile legale incidente, Curtea constată că nu este afectată legalitatea și temeinicia acesteia, după cum se va arăta în continuare:

Recurenta pârâtă nu a contestat situația de fapt stabilită de instanță, criticând soluția numai sub aspectul motivării acesteia, arătându-se că nu s-a procedat corect, admitându-se acțiunea pe baza concluziilor raportului de expertiza întocmit în cauză de expertul [nume], despre care a susținut că nici nu i-a fost comunicat.

Sușinerile recurenteii, sunt nefondate, deoarece prima instanță a coroborat probele administrate, înscrisurile depuse la dosar fiind analizate de expertul contabil în raportul depus la filele 94-104, completat ulterior (filele 116-117).

Recurenta pârâtă nu a formulat obiective proprii, care să fie avute în vedere de expert și nici obiecțiuni la raportul de expertiza contabilă, deși raportul de expertiză i-a fost comunicat, așa cum rezultă din încheierea de ședința din 30.10.2008, fila 111 dosar și din dovada comunicării de la fila 110 dosar fond, recurenteii fiindu-i comunicată și completarea raportului de expertiză, așa cum rezultă din dovada comunicării de la fila 120 dosar fond.

Imprejurarea că nu concordă concluziile expertului cu cele ale inspectorilor fiscali, în privința deductibilității sumelor reținute în sarcina reclamantei ca fiind datorate bugetului de stat, nu reprezintă un motiv pentru a înlătura această probă concludentă și pertinentă, care a fost administrată la solicitarea intimitei reclamante, îndreptățită să conteste actele administrativ fiscale, întocmite de reprezentanții recurenteii.

Singura sumă la care face referire în mod special recurenta, în criticile sale, de 44.788 lei, considerată de reprezentanții săi nedeductibilă fiscal, și reprezentând impozit pe profit pentru cheltuieli privind consumul de gaze, reparații și remedieri, a fost în mod judicios apreciată atât de expert cât și de instanță, ca fiind parțial

deductibilă, respectiv pentru valoarea de 40.088 lei, constând în cheltuieli destinate desfășurării activității intimătei reclamante, fiind făcute în scopul realizării de venituri impozabile, conform art. 21 al. 1 din Legea 571/2003, privind codul fiscal.

A considera că, cheltuielile cu încălzirea, reparații și remedieri nu sunt deductibile fiscal, înseamnă a lipsi operatorii economici de unul din drepturile expres reglementate de legea 571/2003, fiind evident că aceste cheltuieli au fost făcute numai pentru a crea condițiile desfășurării unei activități normale, producătoare de venituri impozabile, în raportul de expertiză s-a precizat detaliat în ce constau aceste cheltuieli : consum gaze 7.418 lei, reparații și remedieri 6.715 lei, mijloace fixe amortizabile 5.367 lei, și 18.833 lei, cheltuieli diverse, reprezentând consum gaze, reparații și remedieri la clădirea înregistrată în contabilitate la data recepției acesteia, cu nota contabilă din septembrie 2008 în valoare de 14.133 lei.

Toate aceste cheltuieli au fost înregistrate în baza unor documente contabile legal întocmite și sunt deductibile fiscal, fiind efectuate pentru întreținerea și repararea unui bun care face din patrimoniul societății, fiind îndeplinite cerințele prevăzute de art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

Imprejurarea că investiția recepționată de intimată nu era declarată punct de lucru la data controlului nu reprezintă un motiv pentru a înlătura dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate de intimată pentru realizarea acesteia, atâta timp cât cheltuielile s-au dovedit cu acte justificative corect și legal întocmite, înregistrate în contabilitatea intimăteii, iar cheltuielile s-au făcut în scopul realizării de venituri impozabile.

Din raportul de expertiză întocmit în cauză a reieșit că suma de 1850,56 lei a fost înscrisă de organul de control în raportul întocmit fără niciun document justificativ sau explicație.

Instanța nu a admis la deducere cheltuielile de protocol în valoare de 4700 lei care au depășit cota prevăzută de art. 21, al. 3, lit. a din codul fiscal, diminuându-se pierderea fiscală cu această sumă.

Constatând că nu sunt incidente motivele invocate de recurentă întemeiate pe disp. art. 304 pct. 8 și 9 c.p.civ.- schimbarea naturii juridice sau a înțelesului actului juridic dedus judecării, respectiv încălcarea sau aplicarea greșită a legii - sentința atacată fiind temeinică și legală, în baza disp. art. 312 al. 1 c.p.civ., Curtea va respinge recursul pârâtei ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta
SOCIETATEA SA S.C. "SOCIETATEA DÂMBOVIȚA" cu sediul în
Calea Domnească, nr. 166, județ Dâmbovița, cod poștal 130067, împotriva sentinței nr. 1228 din 04 decembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă
SOCIETATEA SA S.C. "SOCIETATEA DÂMBOVIȚA" cu sediul în Dâmbovița, str. ... nr. ... județ ... cod poștal ...

Irevocabilă.
Pronunțată în ședință publică, astăzi 25 februarie 2009.

Președinte,

Judecători,

Grefier

Costea Mihaela Florica

Operator date cu caracter personal
Număr notificare

Red. PPF/DD
2 ex/3.03.2009
d.f.3781/120/2008 Tribunalul
j.f. [illegibil]

